

Sygn. akt VII U 1860/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2016 r. w Lublinie

sprawy Z. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 18 września 2015 roku, nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt **VII U 1860/15**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 września 2015 roku nr (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2015 roku, poz. 704 ze zm.) odmówił Z. K. prawa do emerytury rolniczej. Z uzasadnienia decyzji wynika, iż wnioskodawczyni nie spełnia wymaganego warunku podlegania ubezpieczeniu przez okres co najmniej 30 lat (decyzja – k. 21 a.KRUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła Z. K. wskazując, iż razem z wnioskiem złożyła dokumenty dotyczące wyłączenia gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego co spowodowało podjęcie decyzji o zaprzestaniu jego prowadzenia. Skarżąca podniosła, iż w jej ocenie w oparciu o treść art. 19 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników przysługuje jej prawo do emerytury rolniczej (odwołanie – k. 2 akta sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji (k. 19 – 20 a.s.).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z. K. urodzona (...), w dniu (...)roku złożyła wniosek o przyznanie wcześniejszej emerytury rolniczej (wniosek – k. 1 a. KRUS).

Wraz z wnioskiem skarżąca złożyła dokumenty, z treści których wynika, że w okresie od 1 sierpnia 1992 roku do 9 listopada 1995 roku była zatrudniona poza rolnictwem. Wnioskodawczyni w okresie od 14 czerwca 1995 roku do 31 października 2004 roku miała ustalone prawo do renty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dokumentacja – k. 5 – 10 a. KRUS).

Organ rentowy do ustalenia prawa do emerytury rolniczej przyjął:

1. okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od (...)roku;
2. okres opłacania składek FER od 1 lipca 1977 roku do 31 grudnia 1982 roku;
3. okres opłacania składek FUSR od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1990 roku;
4. okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 stycznia 1991 roku do 30 września 1992 roku oraz od 1 października 2004 roku do 4 sierpnia 2015 roku - do dnia przekazania gospodarstwa rolnego (raport ustalenia uprawnień do świadczenia – k. 19 a. KRUS, odpowiedź na odwołanie – k. 19 – 20 a.s.).

Łącznie organ rentowy ustalił wnioskodawczyni okres ubezpieczenia wynoszący 29 lat, 3 miesiące i 21 dni.

W okresie od 2010 roku do 2013 roku Skarb Państwa przejął na własność od wnioskodawczyni i jej męża J. K. część posiadanego przez nich gospodarstwa rolnego, co nie spowodowało zaprzestania przez nich prowadzenia działalności rolniczej. W dniu 8 czerwca 2010 roku, wywłaszczona została działka o pow. 0,5743ha, w dniu 12 marca 2013 roku, działki o łącznej pow. 0,0704 ha, w dniu 6 czerwca 2014 roku działki o pow. 0,0112 ha oraz w dniu 11 września 2014 roku działki o pow. 0,0592 ha (zeznania wnioskodawczyni – k. 27 v. i 28 a.s., zeznania świadka J. K. – k. 27 v. – 28 a.s.).

Z. K. wraz z mężem przekazali prowadzone przez siebie gospodarstwo rolne na podstawie umowy darowizny z dnia 5 sierpnia 2015 roku na rzecz syna P. K. (akt notarialny – k. 3 – 7 a.s.).

Do dnia przekazania gospodarstwa wnioskodawczyni wspólnie z mężem prowadziła gospodarstwo rolne o pow. ponad 4 ha. oraz pobierali w związku z tym dopłaty unijne (zeznania wnioskodawczyni – k. 27 v. i 28 a.s., zeznania świadka J. K. – k. 27 v. – 28 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach KRUS oraz zeznań wnioskodawczyni Z. K. i świadka J. K.. Zeznania te były logiczne, spontaniczne, szczerze. Pozbawione były jakichkolwiek sprzeczności czy nieprawidłowości, które mogłyby wzbudzić wątpliwość co do ich wiarygodności. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Odwołanie Z. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Decyzja KRUS znajduje uzasadnienie w art. 19, art. 20 ust. 1 oraz art. 28 ust. 4 ustawy z 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2015 roku, poz. 704 ze zm.). Stosownie do treści art. 19 ust. 2 powołanej ustawy prawo do emerytury wcześniejszej rolniczej przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek 55 lat, jeśli jest kobietą, albo 60 lat, jeśli jest mężczyzną;
2. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat;
3. zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Natomiast art. 19 ust. 3 w/w ustawy stanowi, iż jeżeli zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej jest spowodowane wywłaszczeniem gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, ich zbyciem na cel uzasadniający wywłaszczenie albo trwałym wyłączeniem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, użytków rolnych z produkcji rolniczej z przyczyn niezależnych od rolnika, warunek przewidziany w ust. 2 pkt 2 uważa się za spełniony, jeżeli rolnik podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 12 lat i 6 miesięcy.

Art. 20 ust. 2 stanowi, że do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 2 zalicza się okresy:

1. podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983 – 1990;
2. prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 roku;
3. od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnym.

Przepisu art. 20 ust. 3 nie stosuje się do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 roku. Ponadto zgodnie z art. 28 ust. 4 uznaje się, że emeryt zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonka nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając gruntów wydzierżawionych na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej małżonką emeryta lub rencisty, jego zstępnym lub pasierbem, osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym lub ich małżonkiem.

Organ rentowy prawidłowo ustalił okres podlegania ubezpieczeniu wnioskodawczyni oraz słusznie stwierdził, iż w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania treść art. 19 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, iż Skarb Państwa przejął na własność działki w dniach 8 czerwca 2010 roku, 12 marca 2013 roku, 6 czerwca 2014 roku oraz w dniu 11 września 2014 roku, natomiast wnioskodawczyni razem z mężem przez cały czas do 5 sierpnia 2015 roku prowadzili działalność rolniczą.

Nie można zatem stwierdzić, iż w przypadku wnioskodawczyni nastąpiło zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej, które spowodowane było wywłaszczeniem gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, ich zbyciem na cel uzasadniający wywłaszczenie albo trwałym wyłączeniem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, użytków rolnych z produkcji rolniczej z przyczyn niezależnych od rolnika. Zatem organ rentowy zasadnie odmówił Z. K. prawa do emerytury rolniczej na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.